

SULDAL KOMMUNE - MØTEBOK

SAKSGANG			
Styre, utval, komite m.m.	Møtedato	Saksnr	Resultat
Utval for landbruk, miljø og teknikk (LMT-utvalet)	15.10.03	123/03	Samr. vedtak: I samsvar med innst.
Kommunestyret	29.10.03	069/03	19/6 for innstillinga

HØYRING - NOU 2003:14 BEDRE KOMMUNAL OG REGIONAL PLANLEGGING ETTER PLAN- OG BYGNINGSLOVA)

Forslag til vedtak:

- 1 Suldal kommune ser føreliggande forslag frå planlovutvalet (NOU 2003:14) som ei naturleg og rett vidareutvikling av plandelen i nåverande plan og bygningslov. For Suldal er forslaga til betre differensiering av arealbruken i LNF-områda og høve til meir heilskapleg kystzoneplanlegging serleg interessante.
- 2 Suldal kommune vil vidare peike på fylgjande:
 - a. Det er viktig at den føreslåtte harmoniseringa av særlover til plan og bygningslova vert gjennomført og at dette harmoniseringsarbeidet vert ført vidare. Mindretalsforlaga i utvalet med reservasjon mot slik harmonisering, må avvist.
 - b. Det nye arealføremålet "areal for omforming og fornying" kan bli svært nyttig dersom det vert utstyrt med effektive gjennomføringsreglar, til dømes "urbant jordskifte".
 - c. Urbant jordskifte kan bli eit viktig virkemiddel for gjennomføring av planar dersom det blir utforma med det for auga. Å kreve full frivilligheit er rett når det gjeld private partar. Når kommunen berre stiller som "privat" grunneigar, skal han heller ikkje vere i noko særstilling
Men kommunen har ein særleg funksjon som ansvarleg for den ålmenne samfunnsutviklinga i lokalsamfunnet, (jfr. som planstyresmakt). I den samanheng bør kommunen kunne kreve jordskifte utan at einskilde grunneigarar kan sette seg imot det. Grunneigarar som ikkje vil vere med på jordskiftet må kunne kreve eige eige eige innløyst av kommunen (til dømes som ein del av jordskiftet). Slike innløysingsrettar/krav kjenner ein i plansamanheng frå lova slik ho er i dag.
 - d. Hovudinnvendingane mot planprosessane i dag er at dei tar for lang tid og er for ressurskrevande. Derfor er det positivt med tidsfristar og at det ikkje lenger er høve til "omkamp" både for klager og motsegn. Derfor støttar Suldal mindretalet i utvalet som vil at retten til motsegn skal falle bort dersom ein ikkje held tidsfristen som er sett. Dette er viktig for å få fart på planane.
 - e. Forslaget vil kreve auka planleggingsressursar i kommunane. M.a. vil innføring av planstrategiar og planprogram som skal sendast ut på eigne høyringar og eigne utleggingar til offentleg ettersyn kreve større tidsforbruk. Dessutan skal planane utarbeidast av sakkyndige. Det er god grunn til å tvile på at kommunane har høve til å auke ressursane til planlegging sjølom det er aldri så mykje lovpålagt. Til det er konkurransen med andre lovpålagde oppgåver som skule, barnehage og eldreomsorg altfor stor. Derfor bør planprosessane forenklast og effektiviserast. Ein bør til dømes unngå to rundar med høyringar og utlegging til offentleg ettersyn for ein og same

Ro

planprosess. Tidbruken vil auke sterkt samstundes som høyringsinstansane vil få auka arbeidsmengde.

3. For ytterlegare omtale og grunngjeving viser ein til saksutgreinga frå rådmannen.

29.10.03 KOMMUNESTYRET

Hotvedt, Ap., sette fram slikt forslag om nytt pkt 3 (tillegg):

Planlovutvalet går inn for å styrka den regionale planlegginga i fylkeskommunen. Dette vil krevja tilføring av større ressursar til fylkeskommunen, noko som er lite realistisk i dag. Det vil elles virke sentraliserande og kan føre til mindre sjølvstyre i utkantkommunar som Suldal.

Av desse grunnar er ikkje Suldal kommune samd i at regional planlegging og planmynde skal styrkast slik planutvalet går inn for.

Sp ba om gruppemøte.

K-069/03 VEDTAK:

19 røysta for innstillinga, 6 for forslaget frå Hotvedt.

4230 Sand, 15.10.2003

Andreas Drarvik
leiar i LMT-utvalet

Ro

Rådmannen sitt forslag til vedtak: I samsvar med forslaget frå LMT-utvalet

15.10.03 UTVAL FOR LANDBRUK, MILJØ OG TEKNIKK (LMT-UTVALET)

LMT-123/03 VEDTAK:

Samrøystes vedtak: I samsvar med innstillinga.

AO

Dokumentliste:

Nr	T	Dok.dato	Avsender/Mottakar	Tittel
1	I	20.05.03	Det Kongelige Miljødepartement	KOMMUNAL OG REGIONAL PLANLEGGING ETTER PLAN- OG BYGNINGSLOVA
2	I	07.07.03	Det kongelige miljøverndepartement	HØYRING NOU 2003:14 BETRE KOMMUNAL OG REGIONAL PLANLEGGING ETTER PLAN OG BYGNINGSLOVA - SÆRSKILT OM KALGE, INNSIGELESADGANG OG KONSEKVENsutredning
3				FORSLAG TIL JORDSKIFTEVIRKEMIDLAR I BYAR, TETTSTADAR OG HYTTEOMRÅDET - URBANT JORDSKIFTE, APRIL 2003.

Samandrag:

Planlovutvalet har etter 4 års arbeid lagt fram forslag til revisjon av plandelen i plan- og bygningslova (NOU 2003:14). Forslaget er sendt på høyring av Miljøverndepartementet med høyringsfrist 1.12.03.

Planlovforslaget er drøfta i ei administrativ faggruppe. Uttaleforslaget i denne saka bygger på synspunkt frå denne gruppa.

Gruppa er stort sett godt nøgd med forslaget då gruppa ser det som ei naturleg og rett vidareutvikling av plandelen i nåverande plan- og bygningslov. For Suldal vil forslaga til betre differensiering av arealbruken i LNF-områda vere serleg interessente. Det same gjeld høvet til meir heilskapleg kystsoneplanlegging.

Gruppa meiner også at ryddinga i plantypar og arealbruksføremål er positivt og ventar seg mykje av det nye arealbruksføremålet "areal for omforming og fornying" dersom det blir utstyrt med effektive gjennomføringsreglar. Her er forslaget ikkje godt nok.

Hovudinnvendingane mot planprosessane i dag er at dei tar for lang tid og er for ressurskrevande. Derfor er det positivt med tidsfristar (alt innført) og at det etter forslaget ikkje lenger skal vere høve til å såkalla "omkamp" ved klage og motsegn. (Same tilhøve/sak skal det berre kunne klagast på eller gjevast motsegn til berre ein gong). Eit mindretal i utvalet vil at retten til motsegn skal falle bort dersom ein ikkje held tidsfristen som er sett. Gruppa støttar mindretalet.

Harmonisering av særlovene til plan og bygningslova har vore vanskeleg for utvalet p.g.a. sterke sektorinteresser. Det viser fleire ulike mindretalsforslag. Gruppa meiner desse mindretalsforslaga må avvistast og harmoniseringsarbeidet bør først vidare.

Forslaga frå planlovutvalet vil kreve auka planleggingsressursar i kommunane. Gruppa tviler på at kommunane har høve til å bruke meir ressursar i konkurranse med skule, barnehage og eldreomsorg. Derfor bør forslaga til planprosessar ytterlegare forenklast og effektiviserast. Krav til oppdaterte kartdatabasar og planbasar vil også kreve sitt.

Gruppa har mindre tru på opplegget for interkommunalt plansamarbeid så lenge kvar kommune skal ha "vetorett" for sitt område.

Vidare meiner gruppa det er rett å styrke den regionale planlegginga knytta til fylkeskommunen. Utgreiingane frå planlovutvalet viser det er vanskeleg å klare seg utan eit regionalt plannivå. Kva dette vil føre til for det vidare arbeidet med lovforslaget då einskilde parti vil legge ned det regionale forvaltningsnivået, er vanskeleg å seie.

I alle fall vil det bli innført krav om konsekvensanalyse for planer (ikkje berre for tiltak som nå). Stortinget har vedtatt EU-direktiv som krev dette. Fristen for å innføre det er 27.6.2004. Forslaget frå planlovutvalet er på dette punktet meint å dekke krava i direktivet. Kommunane må berre ta dette til etterretning.

Saksfakta:

Bakgrunn for saka:

Etter 4 års arbeid overleverte Planlovutvalet 13.5.03 forslag til revisjon av plandelen i plan og bygningslova. Planlovutvalet sine forslag er trykte i NOU 2003:14 som er sendt ut på høyring av Miljøverndepartementet med høyringsfrist 1.12.03.

Omtale av forslaga.

2.1. Generell omtale

Planlovutvalet vart oppretta 23.10.98 og har vore samansett av representantar frå ulike interesseorganisasjonar og ekspertmiljø. Mandatet har vore å vurdere om planleggingsreglane i plan og bygningslova og i tilgrensande lover, bør endrast slik at det blir lettare å ivareta dagens og morgondagens samfunnsinteresser gjennom planlegginga.

Utvalet meiner det er behov for betre planlegging for å få meir ut av offentlege ressursar. Berekraftig utvikling er sett som det overordna formålet med planlegginga. Planlegginga skal ivareta både økonomiske og allmenne interesser. Rettsikkerheten vert styrka for grunneigarar, naboar og andre berørte. Medverknaden i planlegginga skal aukast.

Både den kommunale og regionale planlegginga skal styrkast og det vert føreslått nye reglar for interkommunalt samarbeid. Private detaljplanar kan slåast saman med byggesakshandsaminga og det kan settast tidsfristar for planbehandlninga. Utvalet føreslår også reglar om kommunale utbyggingsavtaler som i dag ikkje er lovregulerte.

2.2. Kommunal planlegging

Kommuneplanen skal styrkast som det samordnande plannivå for all kommunal verksemd. Kommuneplanen består av samfunnsdel, arealdel og handlingsdel (stort sett som i dag).

Det nye er at kommunane i starten av ein kommunestyreperiode og seinast eitt år etter konstituering, skal vedta ein kommunal planstrategi. Her skal kommunestyret gå gjennom planstatus og planbehov i kommunen og vedta om planane er gode nok for å førast vidare utan endringar eller om dei skal reviderast. (Dette er stort sett slik som vi gjer det i vår kommuneplanmelding.) Det nye er at forslaget til vedtak i kommunestyret skal gjerast offentleg minst 30 dagar før handsaming i kommunestyret. Det skal også leggjast opp til medverknad og innhentast synspunkt frå statlege og fylkeskommunale organ og frå nabokommunar.

Kommuneplanen sin samfunnsdel skal bli endå meir tydeleg som ein sektorovergripande plan. Han skal også ha ein arealstrategi utan rettsvirkning.

Ro

Arealdelen i kommuneplanen skal vere eit vesentleg virkemiddel til å gjennomføre samfunnsdelen. Det blir gitt utvida høve til å gi retningslinjer og bestemmelsar til planen som miljøkrav, funksjonskrav, løysingar for teknisk infrastruktur, energiforsyning og transport, tiltak for å avverge vesentleg fare eller miljørisiko og om serlege krav til sakshandsaming.

LNF-områda vert oppretthaldne som samla kategori, men kommunane kan i større grad enn i dag gi bestemmelsar om bygging og anna bruk og vern av areala for å avvege ulike interesser og hensyn. Bestemmelsar og hensyn skal kome til uttrykk i såkalla hensynssoner som kan gå på tvers av arealføremål.

Kommunestyret skal ein gong i året vedta ein handlingsdel som skal innehalde eit handlingsprogram for å gjennomføre samfunnsdelen for dei fire komande budsjettår eller meir. Økonomiplanen kan utgjere handlingsdelen (Langt på veg slik vi alt gjer det).

Dei nåverande arealplantypene kommunedelplan, reguleringsplan og bebyggelsesplan går ut og blir erstatta med områdeplan og detaljplan. Områdeplanen er ein offentleg plan medan detaljplanen også kan fremmast av private. Han vil truleg bli dei private utbyggerane sin plantype då han også kan kombinerast med rammetillatelse i byggesakshandsaminga. Her ligg det potensiale til store effektivitetsgevinstar.

Det vil også bli same arealkategoriar gjennomgåande for alle tre arealplantypene, noko som det ikkje er i dag.

Det er kome med ein ny arealkategori "areal for omforming og fornying". Her vert det lagt opp til "urbant jordskifte" stort sett basert på grunneigarsamtykke. Kommunen har ikkje partsrettigheter utan at han er direkte grunneigar.

2.3. Krav til planinnhald, planutarbeiding og konsekvensutgreiing m.m.

Alle planforslag skal innehalde ein planomtale og for større planer også eit planprogram tidleg i planprosessen. Planprogrammet skal innehalde framdriftsplan, opplegg for medvirkning og utgreiing av konsekvensar.

Forslag til planprogram skal sendast ut på høyring og leggast ut til offentleg ettersyn.

For alle planar som kan ha vesentlege verknader, skal det gjennomførast konsekvensutgreiing. Forslaget er meint å dekke krava i vedkomande EU-direktiv som skal vere innarbeidd i norsk lov innan 27. juni 2004. Dette plandirektivet frå EU er vedtatt av Stortinget og vil bli innført same kva som skjer med resten av forslaga frå planlovutvalet. I dag er det berre krav om konsekvensutgreiing på tiltak og ikkje på planar.

Det er eit krav at alle planer skal utarbeidast av sakkyndige. Det gjeld både offentlege og private planer. Kommune skal også ha tilgang på turvande planfagleg kompetanse.

Kommunen skal dessutan sørge for at det ligg føre eit oppdatert offentleg kartgrunnlag for utarbeiding av arealplanar. Kommunane skal også ha ein planbase som gir opplysningar om gjeldande arealplanar og bestemmelsar.

Ro

2.4 Tidsfrister, klage og motsegn

Det er alt innført tidsfristar for planhandsaminga. Desse vert førte vidare.

Det er føreslått vesentlege endringar i klagereglane. Det vert nå ikkje høve til å klage på tilhøve som er avgjort tidlegare gjennom klage eller motsegn. Det vert såleis ikkje høve til "omkamp" slik det nå er høve til (i mange omgangar). Heller ikkje organ som har rett til motsegn, kan klage dersom dei ikkje har gjort motsegn gjeldande. Det kan heller ikkje fremmast ny motsegn på tilhøve som tidlegare har vore reist motsegn på og som har blitt avgjort etter reglane for motsegn. Eit stort mindretal i utvalet vil at retten til å reise motsegn fell bort dersom ikkje motsegn har blitt reist innan tidsfristen går ut.

2.5 Gjennomføring av planar

Både områdeplan og detaljplan er straks bindande for arealbruken i planområdet. Begge plantypar gir også ekspropriasjonsgrunnlag.

Ein detaljplan "går ut" etter 5 år. Eit bygge og anleggsarbeid som ikkje er igangsett innan 5 år etter planvedtaket, kan ikkje settast i verk utan nytt planvedtak. Kommunestyret kan "forlenge" planen i samband med planstrategivedtak. Tiltakshavar kan også søke om forlenging inntil 2 år.

Mange kommunar inngår i dag utbyggingsavtaler med utbyggarar for visse utbyggingsområde. Desse avtalane er i dag ikkje lovregulerte, og det blir hevda at kommunane krev for mykje av utbyggarane. Forslaget avgrensar omfanget av slike avtaler til sort sett fysiske og tekniske infrastruktur. Andre ytingar/gåver blir forbode.

Ei arbeidsgruppe nedsett av Landbruksdepartementet har i april 2003 kome med forslag til jordskiftemidlar i byar, tettstader og hytteområde - urbant jordskifte. Desse forslaga er også ute på høyring med frist 1.12.03. Dei føreslår at jordskiftelova med vise justeringar vert utvida til også å dekke tettbygde strøk. Dette kan verte eit nytt instrument for å gjennomføre planane. Arbeidsgruppa forutset at alle grunneigarane i det aktuelle området skal vere samde om å føreta slikt jordskifte (frivillig jordskifte). Kommunen skal ikkje ha partsrettar med mindre han er direkte grunneigar.

2.6 Interkommunalt plansamarbeid

Planlovutvalet har kome med forslag til lovreglar for interkommunalt plansamarbeid. Samarbeidet kan omfatte alle kommunale plantypar og kan igangsettast gjennom regional planstrategi, fylkesplan eller av kommunane sjølve. Planarbeidet skal leiast av eit eige styre med representantar frå kvar av dei deltakande kommunane, men det er dei einskilde kommunestyra som gjer endeleg planvedtak for sitt område. Eit fleirtal av kommunane kan likevel be fylkeskommunen om å ta over planarbeidet som fylkesplanlegging. Departementet kan også vedta det. Så lenge det einskilde kommunestyre skal gjere det endelege planvedtaket for sitt område, vil interkommunalt plansamarbeid vere eit begrensa virkemiddel til å løyse interkommunale interessekonfliktar.

2.7 Regional planlegging

Planlovutvalet meiner det er turvande å styrke den regionale planlegginga og legg den framleis til fylkeskommunen. I kvart fylke skal det utførast ei aktiv regional planlegging for å stimulere den fysiske, miljømessige økonomiske, sosiale og kulturelle utviklinga i fylket. Planelegginga skal omfatte regional planstrategi og i turvande grad fylkesplan, fylkesdelplanar og regionalt handlingsprogram samt interkommunalt plansamarbeid.

Regional planstrategi er nytt og pålagt medan fylkesplan m.m. i prinsippet er frivillig (opp til fylkestinget).

Planstrategien blir eit svært sentralt dokument og skal gjere greie for viktige regionale utviklingstrekk og utfordringar, kva som er oppnådd i høve tidlegare planer og nasjonal politikk som er viktig for planlegginga. Forslag til planstrategi skal sendast ut på høyring og leggest ut til offentleg ettersyn. Kommunar, andre fylkeskommunar og statleg styresmakt kan fremme motsegn til planstrategien. Planstrategien skal vedtakast av fylkestinget og statlege og fylkeskommunale organ skal legge planstrategien til grunn for det vidare planarbeidet i fylket.

Forslaget opnar også for at fylkesdelplanen for arealbruk med statleg godkjenning vert rettsleg bindande slik som kommunale arealplanar.

Regionalt handlingsprogram skal utarbeidast for innsatsområda i fylkesplanen. Dei nåverande regionale handlingsprogramma (RUP) kan innarbeidast i det framtidige regionale handlingsprogrammet.

2.8 Særlege planleggingsoppgåver

Planlovutvalet har valt å ta ut 4 viktige område for nærare vurdering og regelutforming. Det er samordna areal og transportplanlegging, kystsoneplanlegging, samordna vassplanlegging og planlegging for større samanhengande natur og friluftsområde omkring byar og tettstader. Byggeforbodet i 100 m beltet vert oppretthalde og forsterka.

2.9 Samordning av sektorlover

Dette har vore eit vanskeleg tema for planlovutvalet då sektorinteressene er sterke. Ein finn ulike kombinasjonar mellom planlov og særlov frå det eine ytterpunktet der planlov alltid går føre, til det motsette der særlov alltid går føre. Der planlovutvalet fremmer forslag, går det stort sett ut på at vedtak etter særlov skal bygge på planlegging og planer etter plan og bygningslova. Også sakshandsaminga etter særlov og planhandsaming vert samordna.

Planlovutvalet meiner dei ikkje har hatt tid til å gå gjennom alle aktuelle særlover. Likevel er det eit mindretal på 4 i utvalet som ikkje vil endre vassdragsreguleringslova og eit medlem er dessutan mot endringar i energilova og vassressurslova.

2.10 Økonomiske og administrative konsekvensar

Planlovutvalet meiner at ved å legge stor vekt på den tidlege fasen i planhandsaminga vil ein gjere prosessen effektiv, ryddig og forutsigbar for partane. Her ligg det eit potensiale for store samfunnsøkonomiske gevinstar. Men utvalet meiner at dersom det skal skje, må kommunane tilføre meir ressursar til planleggingsoppgåvene i kommunen. Dette er også lovpålagde oppgåver.

Også for private utbyggarar vil forslaget kreve meir fagleg grunnlagsarbeid og auka kvalitet på planane. Det vil gi enklare og raskare planhandsaming m.a. ved å "slå saman" detaljplan og rammetillatelse for byggeprosjekt.

Rådmannen sine merknader:

Planlovforslaget er drøfta i ei administrativ faggruppe der plan og miljøkonsulent, bygdeutviklingssjef, plan og utviklingssjef og rådmannen var med. Uttaleforslaget bygger på synspunkt i gruppa.

Gruppa er stort sett godt nøgd med forslaga, men er noko bekymra for om kommunane er villige å tilføre meir ressursar til planlegging slik forslaget fører med seg. Sjølv om planoppgåvene er lovpålagde, vil det vanskeleg nå opp i konkurransen med skule, barnehage og omsorgstenestene. At meir av planarbeidet kan leggest over på private utbyggarar er for så vidt greit, men neppe politisk akseptabelt i utkantkommunar som sårt treng alle store og små tiltak. "Kjøkkenbordplanen" vil ein truleg framleis måtte slite med.

Grundige planprosessar og stor medvirkning er ideelt sett flott, men dersom det fører til at det ikkje blir laga planer i det heile, gir det den aller dårlegaste medvirkninga.

Hovudinnvendingane mot planprosessane i dag er at dei tar for lang tid. Derfor er det positivt med tidsfristar og at det ikkje lenger er høve til "omkamp" både når det gjeld klager og motsegn. I den samanheng er det rett at høve til motsegn skal falle bort dersom ein ikkje held tidsfristen som er sett slik mindretalet i utvalet føreslår. Likevel bør planprosessane ytterlegare forenklast og effektiviserast. Ein bør til dømes unngå to rundar med høyringar og utlegging til offentleg ettersyn for ein og same planprosess (først planprogrammet og så sjølv planforslaget). Tidsbruken vil auke sterkt og det vil også gje høyringsinstansane meir arbeid.

Gruppa meiner også at ryddinga i plantypar og arealbruksføremål er positivt. For Suldal vil auka differensiering av LNF-områda vere nyttig. Det same kan ein seie om høvet til meir samordna kystzoneplanlegging sjølvom det for så vidt er mogeleg også i dag.

Det nye arealføremålet "areal for omforming og fornying" forventar gruppa seg mykje av dersom det vert utstyrt med effektive gjennomføringsreglar.

Kommunane manglar i dag virkemiddel mellom full frivillighet (minnelege løysingar) og full tvang (ekspropriasjon). Forslaget frå arbeidsgruppa nedsett av landbruksdepartementet til jordskiftevirkeidlar i byar, tettstader og hytteområde, såkalla urbant jordskifte kan bli eit slikt virkemiddel mellom full friheit og full tvang. I Tyskland, Frankrike og Sverige har dette relativt lange tradisjonar og fungerer bra.

Arbeidsgruppa legg i forslaget sitt opp til at alle grunneigarane i det aktuelle området skal vere samde om å føreta slikt jordskifte (frivillig jordskifte). Kommunen skal heller ikkje ha partsrettar med mindre han er direkte grunneigar. Dette gjeld ikkje berre "område for omforening og fornying", men alle byggeområde etter nåverande lov og alt areal for bebyggelse og anlegg i planlovforslaget.

Den administrative/faglege gruppa meiner at slik full frivillighet er rett når det gjeld private partar. Dersom kommunen berre stiller som "privat" grunneigar, skal ikkje kommunen vere i noko særstilling. Men kommunen har også ein særleg funksjon som ansvarleg for den ålmenne samfunnsutviklinga i lokalsamfunnet. I den samanheng bør kommunen kunne kreve jordskifte utan at einskilde grunneigarar kan sette seg imot det. Dei som ikkje vil vere med på det, må kunne kreve at kommunen løyser inn eigedomane sine etter takst (t.d. som ein del av jordsiftet). Kommunane må då løyse inn eigedomane slik at grunneigarar ikkje lir nokon skade. Slike innløysingskrav/rettar kjenner ein frå lova slik ho er i dag.

Ro

Interkommunalt plansamarbeid er godt mogeleg også i dag og gruppa tviler på om det blir meir effektivt ved det forslaget som nå ligg føre så lenge kvart kommunestyre har "veto" for sitt område. Problemet med interkommunalt samarbeid er at kvar kommune kan trekke seg ut eller seie nei når det måtte passe seg. Slikt blir det ikkje forpliktande samarbeid av.

Harmonisering av særlovene til plan og bygningslova har vore eit vanskeleg tema for utvalet på grunn av sterke sektorinteresser. Det viser dei mange mindretalsutsegnene i utvalet. For kommunane er det viktig at føreslått samordning skjer og at det vert ført vidare. Mindretalsforslaga i utvalet på desse punkta må avvisast.

Planlovutvalet føreslår å styrke den regionale planlegginga mest på bekostning av statleg sektorpolitikk/planlegging. Gruppa meiner det er rett veg å gå sjølvom einskilde politiske parti vil legge ned det regionale forvaltningsnivået. Utgreiingane frå planlovutvalet viser at det vanskeleg kan skje utan store ulemper spesielt for dei mindre kommunane. Det vil vere synd om dette skal stoppe det vidare arbeidet med ny plandel i plan og bygningslova.

I alle fall vil det bli innført krav om konsekvensanalyser for planer og ikkje berre for tiltak som nå. Stortinget har alt vedtatt EU-direktiv som krev dette. Forslaget frå planlovutvalet på dette punktet er meint å dekke krava i direktivet. Fristen for å innføre det i Norge er 27.6.2004. Gruppa tar det til etterretning slik også kommunane berre må gjere.

RO